

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΥΓΗ

La presse est le clairon vivant qui sonne la dianne des peuples

ἤτοι—ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ ζῶσα σάλπιγξ, ἡ κροτοῦσα τὸ ἐγερτήριον τῶν λαῶν.
(Βίκτωρ Οὐγκώ).

Ἐτησίᾳ συνδρομῇ διὰ τοὺς ἐν ΚΥΘΗΡΟΙΣ δρ. 2.—Διὰ τοὺς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΑΙ Δρ. 4.—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φ.χ. 3

Οἱ ἀλληλογραφῶντες πρὸς τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ δέον εἶναι ἀπευθύνονται εἰς τὸ Ἐπιτοκιοῦν Ἐπιτάμνος, ὁδὸς Ἐρμού.

ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΟΜΟΝΟΙΑ

Ἐξ ὁμοιότητος τὰ μεγάλα ἔργα.
(Ἡρόδοτος)

Συμπατριῶται

Οὐδέποτε ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας ἀνεπτύχθησαν τόσα πάθη καὶ μίση ὅσον κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογάς. Τί ἐκερδίσατε σεῖς ἀλληλοφαγοθέντες καὶ μέχρι σήμερον τὰς ἐχθρας καὶ τὰ πάθη ἐκεῖνα διχτηροῦντες; Τί ἐκερδίσαν ἀμφοῖτε οἱ ὄμημοι μας ἀλληλοκτυπούμενοι; τί ἐκερδίσαν τὰ χωρία ἀναμεταξύ των; τί ἐκερδίσατε σεῖς γενόμενοι ἐχθροὶ μετὰ τῶν συγγενῶν σας καὶ τῶν φίλων σας; ἀπολύτως τίποτα. Σεῖς ἐξακολουθεῖτε νὰ μὴ ὀμιλεῖτε εἰς τοὺς ἀδελφούς σας, ἐνῷ ἐκεῖνοι οἵτινες σὰς ἠνάγκασαν εἰς τοῦτο, ἐκεῖνοι, χάριν τῶν ὀπίλων ἀνεπτύχθησαν τὰ πάθη καὶ αἱ διχόνοια συρριανίζουσι ἀντάμα καὶ εἶνε φίλοι εἰλικρινεῖς καὶ διόλου ἀπίθανον νὰ συνδυσασθῶν εἰς βάρους σας, κοροϊδεύοντες τὰ εὐγενῆ αἰσθημάτά σας καὶ τὸν βωμολοχικὸν κοινοβουλευτικὸν οὐδῆρον ἢ ἀνά τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν φύτρωσις καὶ καλλιέργεια τῶν προσωπικῶν κομμάτων, τὰ ἅποια διεφθέρην τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἐδημιούργησαν διαίχθιν φαῦλον καὶ πολιτικὴν ἀνίσχυρον.

Συμπατριῶται

Πρὸς Θεοῦ! μακρὰν ἀπὸ διαδόχῳσις κομματικὰς καὶ ἀνταγκλήσις προσωπικὰς.
Εἰς τὸ ἐξῆς ἀδιαφορεῖτε πρὸς τὰ πρόσωπα, περιφρονεῖτε ἐκεῖνους οἵτινες θέλουσι καὶ ἐννοοῦν νὰ σὺς ὑποτάξουν δουλικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν ἰκανότητα τὴν πραγματικὴν τοῦ ὑποψηφίου ἀποβλέπετε. Δὲν εἶνε γνήσιος ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ ἐκεῖνος ὅστις δι' ἀπατηλῶν μέσων ζητεῖ νὰ σὰς ἐξαπατήσῃ, δὲν εἶνε τίμιος καὶ εἰλικρινὴς ὁ συμπολίτης σας ἐκεῖνος ὅστις ζητεῖ δωροδοκῶν, νὰ γίνῃ κύριος τῆς ψήφου σας, οὔτε καλὸν σκοπὸν ἔχει ἐκεῖνος ὅστις, διὰ τῆς βίας ἐννοεῖ νὰ γίνῃ ἀντιπρόσωπός σας. Δωροδοκούμενοι, ἀπολαμβάνετε πρόσκαιρον κέρδος ὀλίγων δραχμῶν, ἐνῷ ταυτοχρόνως ζημιούσθε ἐμμέσως, ὡς θ' ἀποδείξωμεν εἰς προσεχῆς ἄρθρον.

Συμπατριῶται

Ὁ βουλευτὴς δὲν εἶνε ἀντιπρόσωπος τοῦ χωρίου ἐνθεν κατάγεται, δὲν εἶνε ἀντιπρόσωπος τοῦ δήμου εἰς ὃν ἀνήκει, δὲν εἶνε μόνον ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας ἣτις τὸν ἐκλέγει. οἱ βουλευταὶ ῥητῶς λέγει τὸ 67 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐπαρχίαν. Πρέπει τοῦτο νὰ ἐννοήσωμεν καλῶς καὶ νὰ παύσωμεν καλοῦντες ἐξωδημότας τοὺς μὲν, καὶ ἐσωδημότας τοὺς δὲ, ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ τούρκων καὶ ἐλλήνων. Πρέπει νὰ παύσῃ ὁ φθόνος μετὰξύ τῶν δήμων μας, διότι ἀμφοῖτεροι κατοικοῦνται ἀπὸ κυθηρίους, πρέπει νὰ παύσουν τὰ πάθη καὶ τὰ μίση τῶν χωρίων, διότι ὅλα κατοικοῦνται ἀπὸ ἀδελφούς κυθηρίους, πρέπει νὰ

παύσῃ ἡ βάρβαρος, ἡ μεσαιωνικὴ διάκρισις τῶν συμπολιτῶν μας μετὰξύ ἀρχόντων καὶ χωρικῶν καὶ ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς εὐγενούς ἀμίλλης, ἣς ἔργον ἡ πρόοδος. Καὶ ὡς νησιῶται καὶ ὡς δημόται καὶ ὡς χωρικοὶ, τότε μόνον προοδεύομεν κοινωνικῶς καὶ οικονομικῶς, ὅταν ἐργαζώμεθα καὶ ζῶμεν ἀναμεταξύ μας ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμοιᾳ.
Ἡ ὁμόνοια, ἣτις εἶνε τὸ σύμβολον τοῦ κατ' ἐξοχὴν εὐτυχούς Βελγικοῦ Βασιλείου, εἶνε ἡ εὐεργετικωτέρα Θεὰ τῆς ἀνθρωπότητος.

Συμπατριῶται

Ἡ ὁμόνοια τῶν ἀνθρώπων ἐμεγάλυνε τὰ ἔθνη. Ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ ἀγάπη ὑπῆρξαν πάντοτε αἱ σπουδαιότεραι νοουθεσίαι τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου Χριστοῦ μας. Ἐὰν καθ' ὅλον τὸν κόσμον ἐβασίλευεν ἡ ὁμόνοια δὲν θὰ ὑπῆρχον εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν στρατοὶ ἢ γῆ ἤθελεν εἶσθε ἄσπιλος καὶ παρθένος, τὸ δ' ἀνθρώπινον αἷμα τὸ ποτίζον ἀφθόνως τὴν γῆν ἐν πολέμοις, ἀνέτως ἤθελε κυκλοφορῆ ἐν τοῖς ἀγγείοις, ἐν οἷς ἐτέθη παρὰ τοῦ Πλάστου.

Εἶνε πανθολογιούμενον σήμερον ὅτι μήτηρ πάσης παραγωγῆς καὶ προόδου, τὸ ἰσχυρότερον ἐλατήριον τῶν πολιτικῶν κοινωνιῶν, ἡ ἀδέρρηκτος ἄλυσις τῆς πολιτικῆς ἐνώσεως τοῦ κόσμου, εἶνε ἡ ὁμόνοια.

Ἄς ἐγκαλοποθῶμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, συμπατριῶται, ταύτην τὴν ὁμόνοιαν, ἧς ὁμονοήσωμεν, ἂν ἐπιθυμοῦμεν νὰ προοδεύσωμεν, ν' ἀποκτήσωμεν, ὅ,τι μᾶς λείπει. Ριψάτε βλέμμα ἀνά τὰ χωρία τῆς νήσου μας, διὰ νὰ πεισθῆτε περὶ τῶν λόγων μου. Ἐκεῖ ὅπου βασιλεύει ὁμόνοια καὶ ἀγάπη μετὰξύ τῶν κατοίκων, ἐκεῖ καὶ σχολεῖον εὐπρεπές, ἐκεῖ καὶ ἐκκλησίαι μὲ κτίριον ἐπιβάλλον καὶ ἐσωτερικὸν ἀξιοθαύμαστον, ἐκεῖ ὄρμοι ἀνθρωπίνου καὶ ἀξιοζήλευτος συναδελφότης καὶ ἀλληλοβοήθεια τῶν γειτόνων, ἐκεῖ ὀλιγότεροι οἱ πτωχοὶ καὶ πλείω οἱ εὐτυχοῦντες, ἐκεῖ τέλος εὐρήνη καὶ ἀγάπη συνοικοῦσι μετὰ τοῦ Χριστοῦ μας, ἵνα πληρωθῇ ἡ θεῖα φῆσις Του «Ἐκεῖ ὅπου δύο ἢ τρεῖς εἰσὶν συναγμένοι, ἐκεῖ καὶ ἐγὼ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν».

Νικολ. Δελακοβίας.

Η ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Εὐχαρίστως παρετήρησαμεν κατὰ τὴν ἐν Ποταμῷ διαμονὴν μας ὅτι ἡ ἰδρυθεῖσα σχολὴ λειτουργεῖ ἐπιτυχῶς. Μέχρι τοῦδε ἀναγνώσματα ἐποιήσαντο, ὁ εὐπαίδευτος σχολάρχης μας κ. Β. Τζορτζόπουλος οὐ, τὴν ὁμιλίαν δημοσιεύομεν ἀμέσως κατωτέρω. Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως δὲ τῆς ὁμιλίας ταύτης θὰ πεισθῶσι πάντες ὅτι ὁ σχολάρχης μας κ. Τζορτζόπουλος δὲν εἶνε ἀπὸ τοὺς σχολαστικῶν ἐκεῖνους καὶ ἡμιμαθεῖς φιλόλογους, οἱ ὅποιοι οὐδὲν ἄλλο γινώσκουσι ἢ τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ συντακτικόν, καὶ ὅτι ἐκακούρησαν ἐκεῖνοι οἵτινες ἐξεδίωξαν ἐκ τοῦ δήμου μας διδάσκαλον, κατ' ἐξοχὴν πολυμαθὴ καὶ φιλόπατριν ἵνα διορίσωσι διδάσκαλον κατ' ἐξοχὴν τεμπέλην ὡς ὁ προκατόχος του, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποίου τὸ σχολαρχεῖον μας μικροῦ δεῖν νὰ

κλείσῃ. Ἐπίσης ἀναγνώσματα ἔκαμον οἱ κ. κ. Βουλοῦνης καὶ Μανουσάκης ἐλληνοδιδάσκαλοι Ποταμοῦ, διδάκτορες τῶν φυσικομαθηματικῶν.

ΛΟΓΟΣ

Β. Τζορτζόπουλου σχολάρχου ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἐν Ποταμῷ συλλόγου «Ἡ Πρόοδος»

Κύριοι

Ὁ πόλεμος ὅστις πρὸ ὀλίγου ἐτελείωσε μετὰξύ ἡμῶν καὶ τῶν Τούρκων ἀπέδειξεν ὅτι ἡ πατρίς ἡμῶν βασανίζεται ἀπὸ πολλὰ καὶ παντός εἶδους κακά. Αἱ ἀλλεπάλληλοι ἦνται τοῦ στρατοῦ ἡμῶν δὲν εἶνε ἀποτέλεσμα τοῦ πανικῆ, ὁ ὁποῖος κατέλαβεν ἐξ ἀρχῆς αὐτόν· διότι ὅπου διηθύνετο ἀπὸ ἀξιωματικῶν οἱ ὅποιοι εἶχον συνειδήσιν τῶν καθηκόντων των, ἀπέδειξεν ὅτι δὲν ἐχάθη ἀπ' αὐτοῦ ἡ πατρογονικὴ ἀνδρεία. Ἄλλ' οὐδὲ καλλίτερον μεμορφωμένοι εἶνε οἱ Τούρκοι ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τοὺς ἰδιόκους μας. Αἱ ἦνται τοῦ στρατοῦ μας δὲν προήλθον ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Τουρκικὸς ἦτο πολυαριθμότερος τοῦ ἰδιοῦ μας· διότι εἰς τὸ Βαλεστίνον οἱ Ἕλληνες, ἂν καὶ ἦσαν ὀλιγαριθμότεροι, ἀντεπεξῆλθον ἐρρωμένως κατὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἂν τέλος πάντων κατὰ ξηρὰν ἡμεῖς κατώτεροι, κατὰ θάλασσαν ὅμως ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι εἴμεθα καλλίτερον προητοιμασμένοι ἀπὸ τοὺς Τούρκους, τῶν ὁποίων οὔτε ἐν πλείον δὲν ἐφάνη εἰς τὸ Αἰγαῖον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Ὅλοι εἴχομεν ἀκλόνητον πεποίθησιν ὅτι κατὰ θάλασσαν θὰ περιεφέρομεν ἐνδοξον τὴν σημαίαν μας ἀπὸ τοῦ ἐνός ἄκρου τοῦ Αἰγαίου μέχρι τοῦ ἄλλου. Καὶ ὅμως ὁ στόλος ἡμῶν ἐδείξε τοιαύτην διαγωγὴν, ὥστε ἐφάνη ὅτι εἶχε κάμει συμφωνίαν μετὰ τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς νὰ μὴ δευχθῇ κατώτερος αὐτοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐθνικῆς ἀτιμώσεως.

Ἄλλο λοιπὸν εἶνε τὸ αἷτιον τῆς ἀθλίας διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου, ὅχι αἱ καλλίτεροι καὶ ἀρθρότεροι προετοιμασίαι τῶν Τούρκων. Ἀπὸ ἡμᾶς ἐλείπεν ἡ ψυχὴ, ἣτις ἔπρεπε νὰ διευθύνῃ τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας, ὕλικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους, ἐλλείπεν ἡ συνειδήσις τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, τοῦ καθήκοντος. Καὶ ἀπέδειξε ἡ ἐξῆς. Οἱ Τούρκοι πατώντες ἐπὶ τῶν πτωχάτων τῶν δημοβήσων αὐτῶν ἐπέπιπτον μετὰ λύσσης κατὰ τῶν ἰδιοῦν μας· οἱ δὲ ἰδιοὶ μας;..... Συνέτασαν πρωτόκολλα περὶ ὑποχωρήσεως, διὰ νὰ μὴ φανῇ κανεὶς κατώτερος εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἐθνικοῦ ὀνειδέους. Αἱ τουρκικαὶ ὁρδὴ ἐσκοτώοντο διὰ νὰ ἐρημώσωσι τὰς πλουσίας Θεσσαλικὰς πεδιάδας, ἡμεῖς δὲ ἐσκοτωόμεθα ποῖος πρῶτος περισσότερα ν' ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ δημόσια ταμεῖα. Οἱ ἀρχηγοὶ ἡμῶν, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ δεκνύωσι τὸ παράδειγμα τῆς πειθαρχίας, τοῦ ἠρωτισμοῦ, τῆς θειλοθυσίας, καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως, ἠγωνίζοντο δυνάταί τις νὰ εἴπῃ, ποῖος νὰ δευχθῇ περισσότερο ἀπειθῆς πρὸς τοὺς ἀνωτέρους του, δεῖλος, καὶ φθονερός πρὸς τοὺς συναδέλφους του. Ἄν ἠσθάνοντο τὴν οὐδύνην, τὴν ὀπίαν ὑποφέρει σήμερον ἡ πατρίς, βεβαίως θὰ προετίμων μᾶλλον νὰ ἀποθάνωσι παρὰ νὰ ἐνδυσθῇ ἡ Ἑλλάς μας τὸ μαῦρον τῆς ἀτιμίας φόρεμα.
Ἄλλ' οἱ ἀξιωματικοὶ ἡμῶν ἐγεννήθησαν, ἀνετράφησαν, καὶ ἐμεγάλωσαν ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίας. Αὐτῆς τὴν πνευματικὴν ἀτμόσφαιραν ἀναπνέουν καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν ταύτης ὑψώθησαν εἰς τὸν βαθμὸν, τὸν ὅποιον κατέχουσι. Ἄν λοιπὸν ἐπέδειξαν τοσοῦτον ἀξιοκατάκριτον

διαγωγὴν, δὲν πταίουςι μόνον αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωρία. Καὶ πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν ὅλοι. Ἡ κοινωρία ἡμῶν ἀσθενεὶ ἀσθενεῖαν πνευματικὴν, καὶ ἠθικὴν καὶ θερησκευτικὴν μεγάλην. Κανεὶς δὲν φροντίζει διὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ὅλοι ἀγωνίζομεθα διὰ τὸ ἀτομικὸν μας συμφέρον. Τὰ δημόσια θεωροῦμεν ὡς τι, τὸ ὅποσον δικαιοῦμεθα ὡς ἰσχύς θέλωμεν νὰ διαρκάζωμεν. Εἶνε ἀληθές ὅτι πολλὰκις τιμωροῦνται οἱ ἄρπαγες τῶν δημοσίων. Ἀλλὰ πότε συμβαίνει τοῦτο; "Ὅταν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας δὲν εἶνε φίλοι τῶν πολιτικῶν. Ἐπίσης εἶνε ἀληθές ὅτι ὑπάρχουσι τινες, οἱ ὅποιοι ἐκ χρηστῆς προκίρσεως κατακρίνουσι τοὺς ἄρπαγες τῶν δημοσίων. Ἀλλὰ πρῶτον οἱ χρηστοὶ οὗτοι εἶνε ὀλίγοι ἕπειτα διότι βασίλευει μεταξὺ αὐτῶν ἡ δυσπιστία, δὲν συναντιοῦνται διὰ νὰ ἐπιβάλωσι τὴν δύναμιν των εἰς τοὺς κακοὺς, οἵτινες ἔνεκα τῆς διακίρσεως ταύτης τῶν καλῶν κἀμνον ὅ,τι θέλουν. Ἐπειτα καὶ αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι πολιταὶ δὲν λαμβάνουν ἀπέναντι εἰς τοὺς κακοὺς τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐλάβουσαν, ἂν οἱ κακοὶ ἐκκοποῦν κατ' εὐθείαν τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν τους, διότι δὲν ἔχουσι συνκίσθησιν ὅτι τὸ δημόσιον ταμεῖον εἶνε κατὰ τι καλύτερον καὶ ἱερώτερον ἀπὸ τὴν κασέλλαν τὴν ἰδικὴν των. Διὰ τοῦτο ἀρκυνοῦνται οἱ κακοὶ νὰ κατηγορῶσιν ἀπλῶς καὶ πολλὰκις ὄχι φανερά ἀλλὰ κρυφὰ τοὺς κλέπτας τῶν δημοσίων ἔνω, ἂν οὗτοι ἐκλεπτοῦν τὸν ἴδιον ἑαυτὸν τους, θὰ ἔκαμνον τὸν κόσμον ἄνω κάτω, ἕως ὅτου τιμωρηθῶσιν οἱ ἐνοχοὶ. Λεῖπει λοιπὸν ἀπὸ ἡμᾶς ἡ πολιτικὴ ἀνατροφή.

"Ὅχι μόνον δὲ πρὸς τὰ δημόσια, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλα τὰ ὅποια δὲν ἀποβλέπουσι τὸν ἴδιον ἑαυτὸν μας, τὴν αὐτὴν διαγωγὴν δεῖκνόμεν. Τὰ κατὰ τῶν ἄλλων δὲν μᾶς εὐχαριστοῦσι, καὶ δὲν μᾶς δυσαρεστοῦσιν ὅμως, ὅσον ἐπρεπε. Δὲν ἐνθυμούμεθα τὴν κοινὴν παρομιάν ἢ ὅποια λέγειν "ὅταν βλέπῃς τὸ σπῆρι τοῦ ἄλλου νὰ καίεται, περιμένε γλίγωρα καὶ τὸ δικό σου". (ἀκολουθεῖ)

ΓΕΩΡΓΙΚΑ

Ὁ μόνος Κυθήριος ὅστις ἐσπούδασε γεωργικὰ, διπλωματοῦχος τῆς ἐν Ἀθήναις Γεωργικῆς σχολῆς κ. Ἀγγελος Γ. Στάθης υἱὸς ἐγκρίτου συμπολίτου μας, τοῦ Γ. Ἐμ. Στάθη, ἐνός τῶν πρώτων ἐμπόρων τῆς ἐπαρχίας μας, ἀνέλαβε πᾶν εὐγενὸς νὰ ἐπιστέλλῃ τῇ Κυθηραϊκῇ Αὐγῇ ἄρθρα γεωργικὰ. Τῷ ἐξήτησamen οἱ ἐπιστολῆς μας νὰ μᾶς περιγράψῃ τὴν κατάστασιν τῆς νήσου μας ὑπὸ γεωργικὴν ἐποψίν, φρονούντες ὅτι διὰ ταιούτων ἄρθρων ἐκπληροῦμεν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐφημερίδος ὃν, ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ ἐξεδηλώσαμεν. Ὁ εὐέλπις συμπολίτης μας καὶ φίλτατος Στάθης δὲν ἤρκεσθη μόνον εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν ἄρθρων του, ἀλλ' εἰς τὴν ἐν Ποταμῷ λειτουργοῦσαν σχολὴν τοῦ λαοῦ ἐποίησατο ἀνάγνωσμα πρακτικὸν καὶ ὠφέλιμον διὰ τὸ ὅποσον ἔσχε καὶ τὸνθεριῶν συγχαρητηρίων πάντων τῶν παρευρεθέντων καὶ παρευρέθη σχεδὸν ὅλος ὁ Ποταμός. Τὸ ἀνάγνωσμα τοῦτο ὅπερ εἰς ὅλους ἤρσεν, εὐχαριστῶς δημοσιεύομεν ἀμέσως κατωτέρω.

Μετὰ μεγάλῃς μου λύπης ἀγαπητοὶ συμπatriῶται βλέπω ὅτι ἡ γεωργία τῆς πατρίδος μας εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς τὰ σπάρτανα καὶ οὐδεμίαν βελτίωσιν ἐπέλθεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν προπατέρων μας μέχρι σήμερον. Ἐνῷ εἰς ἄλλα μικρότερα μέρη ἡ γεωργία ἔχει ἀναπτύχθῃ εἰς βαθμὸν κάλλιστον, ἂν καὶ μέρη πετρώδη, ὅπως εἰς τὴν Σύρον ἢ ὅποια οὐκ ὀλίγα ἑκατομμύρια χρημάτων εἰσάγει ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τὴν πώλησιν προϊόντων.

Οἱ λόγοι τῆς μὴ προόδου τῆς γεωργίας ἡμῶν εἰσιν οἱ ἐξῆς.

1) Ὁ Κυθήριος γεωργὸς φαντάζεται ὅτι εἶναι γνώστης ὅλων τῶν τεχνῶν τῆς γεωργίας καὶ εἶναι ζήτημα ἂν γνωρίζῃ πῶς εἶναι ὁ προορισμὸς τῆς ἀρσεως τοῦ εἰσόδου.

2) Ἐρχεται ἡ ἐποχὴ τῆς σπορᾶς ὅπου ἔγκαιτα ἢ μεγαλειτέρα τέχνη καὶ προσοχὴ εἰς τὸν γεωργὸν διότι δὲν εἶναι μόνον ὁ λόγος νὰ καλλιεργήσωμεν τὸ εἶδος, ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβωμεν καὶ μίαν ἱκανοποίησιν ἀπέναντι τῆς ἐργασίας μας.

Ἡμεῖς ὅμως οἱ Κυθήριοι γεωργοὶ δὲν φροντίζομεν περὶ τοῦ εἰσοδήματος, διότι ἂν ἐφροντίζαμεν περὶ τοῦ εἰσοδήματος δὲν θὰ ὀργίζαμεν ἐν ὄρα βροχῆς τοὺς ἀγρούς, ὅποτε καταστρέφομεν καὶ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ εἶσοδον καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν σπόρον γίνομεν. Ἐξ αὐτῶν συμπεραίνομεν ὅτι οἱ γεωργοὶ ἡμῶν δὲν ἐργάζονται ἐπιστημονικῶς, διότι ἂν ἐργάζοντο ἐπιστημονικῶς κατὰ τὰς πρώτας βροχὰς τοῦ εὐνοπώρου θὰ ἐφροντίζοντο σικόσσαν τοὺς ἀγρούς των καὶ μετὰ πάριδον χρόνου τινὸς νὰ σπείρουν. Ὁρεῖται ὁ γεωργὸς πρὸ τῆς σπορᾶς του νὰ παρατηρήσῃ τὸν ἀγρὸν του ἢ αὐθαμίσῃ τὴν κατάλληλον στιγμὴν ταύτης. Ἡ κατάλληλος ἐποχὴ γνωρίζεται ὡς ἐξῆς. "Ὅταν σκαθθῇ μικρὸν μέρος τοῦ ἀγροῦ καὶ παρατηρηθῇ ὅτι διὰ τῆς σκαπάνης τὸ εἶδος μεταβάλλεται εἰς λεπτόν γῶμα, ἢ δὲ σκαπάνῃ ἐμπηγνυμένη ἐντὸς τῆς γῆς δὲν ἐπιφέρει οὐδεμίαν ἀντίστασιν. Ὅταν καλλιεργήσωμεν λοιπὸν τὸν ἀγρόν μας ὡς ἀνωτέρω ἐφρήθη θὰ ἔχωμεν εἰσόδημα διπλάσιον ἢ ὡς δὲ καὶ τριπλάσιον τοῦ πρώτου.

3) Ποῖος ἐξ ἡμῶν Κύριοι ἐφρόντισε νὰ φέρῃ ἐν ἄροτρον οὐχὶ τελειωτάτου συστήματος διότι τὸ μέρος εἶναι μᾶλλον πετρώδες, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἐν ἄροτρον γεωμανικὸν ὅπως ἡ ἐργασία ἐκτελεῖται ὁμοίμορφος καὶ κανονικῇ. Διότι πρωτιμώτερον εἶναι, ὡ συμπολίται, νὰ γίνεταί ἡ ἐργασία ὁμοίμορφος, τούτέστι εἰς βάθος δέκα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου παρὰ νὰ γίνεταί εἰς τὸ ἐν μέρος τριάντα ἑκατοστὰ καὶ εἰς τὸ ἄλλο δέκα.

Αὕτη ἡ ἀνωμαλία μόνον παρὰ τῷ Ἡσιοδεῖῳ ἀρότρῳ γίνεταί ὅπερ στερεῖται ῤυθμιστήρος. Ἡ ὁμοίμορφος ἐργασία εὐχαριστεῖ τὸν θεριστήν νὰ θερίζῃ, ὠφελεῖ συνάμα καὶ τὸν ἰδιοκτήτην, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει μικρὸς στάχος ὅστις εἰς τὴν συλλογὴν νὰ καταπίπτει καὶ νὰ μὴ εἶναι ἐφικτὴ ἡ κοπῆ του. Τὸ γεωμανικὸν δ' ἄροτρον ἔχει καὶ τὸ πλεονέκτημα ὅτι δὲν ἀπαιτεῖ σκάπτην.

4) Ἐρχεται ἡ ἐποχὴ τοῦ κλάδου τῆς ἀμπέλου καὶ οἱ παρ' ἡμῶν καλούμενοι γεωργοὶ λαμβάνουν τὸ κλαδευτήριον ἀνὰ χεῖρας, μεταβαίνοντες εἰς τοὺς ἀμπελώνας των καὶ ἐργαζόμενοι μηχανικῶς. Ἄν κατὰ σύμπτωσιν διαθῆ τις ἐκ τοῦ μέρους ἐκεῖνου, ὡς εἰς ἐμὲ συνέθη πλειστάκις, θὰ ἀπαντήσῃ ὅτι κλαδεύῃ ἀλλὰ κατ' ἐμὲ δὲν ἐνεργῇ κλάδον ἐπιστημονικόν, ἀλλὰ κλάδον ἴδιον, ἅτε μὴ γνωρίζοντος τί πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ καὶ τί νὰ μένῃ. Ἄν ἐρωτηθῶσι, διατί δὲν κόπτουν ἐκεῖνο τὸ περιττόν, στρέφονται διὰ βλέμματος σοβαροῦ ἀπαντῶντες ὅτι δὲν γνωρίζεις τίποτε.

5) Ποῖος γεωργὸς ἐξ ἡμῶν τρυγᾷ τοὺς ἀμπελώνας του κατὰ περιόδους; βεβαίως κανεὶς, διότι φοβεῖται νὰ καταβάλλῃ κόπον μικρὸν καὶ δὲν γνωρίζῃ ὅτι ὅταν τρυγᾷ κατὰ περιόδους θὰ κατασκευάζῃ οἴνους καλλιτέρας ποιότητος καὶ θ' ἀπολαμβάνῃ μεγαλειότερον κέρδος. Διότι ὁ Κυθήριος γεωργὸς εἰσερχόμενος ἐν τῷ ἀμπελῶνι του καὶ ἀρχίζων τὸν τρυγητὸν, κόπτει κατὰ σειράν καὶ τὰς ὠρίμους σταφυλάς καὶ τὰς ἀνώρους· τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ τρυγητοῦ τούτου εἶναι ὅτι ὁ παραγόμενος ὀ ἀσθενήσῃ.

6) Διατί ὁ παρ' ἡμῶν γεωργὸς δὲν ἐργάζεται ἐπιστημονικῶς εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴνου του; Ἐπειδὴ δὲν γνωρίζει, ἀλλ' ὄχι δὲν γνωρίζει ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς ἀρμόδιους ἐπιστήμονας, ἵνα μάθῃ τὴν ἐπὶ τὸ ἐπιστημονικώτερον κατασκευὴν τοῦ οἴνου. Ὁ Κυθήριος γεωργὸς ἐργάζεται ὡς ἐξῆς· ἀφοῦ ἐκτελέσῃ τὸν τρυγητὸν του, φέρει τὰς σταφυλάς του εἰς τὸν λιγὸν τὰς ὁποίας ἀφίνει ὀλόκληρον ἐβδομάδα, ὅπως λέγει αὐτὸς, διὰ τὰ στραγγίσου καὶ δὲν γνωρίζει ὅτι μένουσαι αἱ σταφυλαὶ εἰς τὸν λιγὸν ἄνω τῶν τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν ἀναπτύσσονται εἰς αὐτὰς διάφοροι μῆκυτες πολλῶν ἀσθενειῶν. Μετὰ τὴν διαμονὴν τῶν σταφυλῶν ἐν τῷ λιγῷ ἀρχίζει τὸ πάτημα τὸ δὲ βέρον γλεύκος συνάζει καὶ ῥίπτει εἰς τὰ ἀκάθαρτα ἢ καθαρὰ βυτία του ὅπου ἐντὸς αὐτοῦ ῥίπτει οὐκ ὀλίγην γύψον καὶ ἀφίνει αὐτὸ εἰς τὴν τύχην του. Δὲν φροντίζει ὅμως πρὸ τῆς τοποθετήσεως τοῦ γλεύκους

εἰς τὰ βυτία, νὰ γλευκομετρήσῃ διὰ τοῦ γλευκομέτρου καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἐνυπάρχον εἰς αὐτὸ ζάχαρον διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἀνάλογον προσθήκην ὕδατος ἢ ζαχαροῦ ἢ ἄλλων οὐσιῶν. Ὁ ἐπιστήμων γεωργὸς ὅμως δὲν πράττει οὕτω.

7) Βλέπετε πολλὰκις κύριοι, διερχόμενοι πολλὰ περιβόλια, ὅπου ὑπάρχουν οὐκ ὀλίγα ὀπωροφόρα δένδρα τὰ ὅποια φωνάζουν τῷ κυρίῳ των ζητοῦντα τὸν κλάδον, διότι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐφυτεῖθησαν ἐμειναν εἰς τὴν τύχην των καὶ αὐτὸς ὁ καλούμενος παρ' ἡμῶν γεωργὸς ἀπαιτεῖ ἐξ αὐτῶν μόνον τὸν καρπὸν των καὶ δὲν φροντίζει περὶ τῶν ἀναγκῶν των. Ἄν ὅμως ἐρωτήσῃτε αὐτὸν τὸν ἄμειρον γεωργὸν τὴν τέχνην τοῦ κλάδου, διὰ ποῖον λόγον δὲν κλαδεύει τὰ δένδρα του, ἀπαντᾷ ὅτι λυπῆται τοὺς καρποὺς οὓς θὰ καταστρέφει, καὶ δὲν γνωρίζει ὁ δυστυχῆς ὅτι ἂν δὲν κλαδεύσῃ τὰ δένδρα του θὰ τοῦ φέρουν εἰσόδημα 100 ὀπώρας ἐχούσας βάρους 2 ὀκάδων, ἂν κλαδεύσῃ ὅμως τὰ δένδρα του θὰ τοῦ φέρουν εἰσόδημα 50 ὀπώρας ἐχούσας βάρους 5 ὀκάδων τὰ δὲ δένδρα θὰ εἶναι πάντοτε ἀκαμάτα.

8) Παρ' ἡμῶν ἡ φύτευσις τῶν λαγανοκῆπων γίνεταί κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον πρᾶγμα τὸ ὅποσον εἶναι ὅλως ἀτυμβιδιστόν πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν γεωργίαν. Ἄν ὅμως ἐρωτηθῇ ὁ παρ' ἡμῶν γεωργὸς διατί δὲν φυτεῖται κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον διὰ νὰ ἔχη τὰ προϊόντα του πρωιμότερα καὶ ν' ἀπολαμβάνῃ πλείοτερον ποσὸν χρημάτων τοῦ ὅσον ἀπολαμβάνει σήμερον, ἀπαντᾷ ὅτι ἐδῶ εἶναι Ἰουλίνο καὶ αὐτὰ ἐδῶ δὲν γίνονται. Ἐκ τούτων ὅλων συμπεραίνομεν τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀκηρίαν τοῦ γεωργοῦ, διότι ἐὰν κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ἐπραττε τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἐνδεχόμενον τὸ πρῶτον ἔτος νὰ μὴ τελεσφορήσῃ, νὰ παρατηρήσῃ ὅμως τὰς ἐλλείψεις του καὶ εἰς τὸ δεύτερον βεβαίως ἔτος θὰ ἐτελεσφορή.

Ἀγγελος Γ. Στάθης

ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ ΚΑΙ ΔΡΥΜΟΝΑΣ

Κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψίν μας ἀνὰ τὰ διάφορα χωρία τῆς ἐπαρχίας μας, ἠκούσαμεν πλείστα παραύονα περὶ διαφόρων ἀντικειμένων. Τῶν παραύονων αὐτῶν γινόμεθα διερχομένης πρὸς τοὺς ἀρμόδιους, ἐλπίζοντες ὅτι οἱ λόγοι μας θέλουσι ληθθῆ ὑπ' ὄψεα καὶ διὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον. Ὁ Μυλοποτάμος ἀπὸ τὰ καλλίτερα καὶ μεγαλειότερα χωρία τῆς νήσου μας στερεῖται παρθεναγωγείου οὐ, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην. Ὑπάρχει Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου, ἧτις δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὰς κόμας, ὅπου ἀριθμοῦνται τὰ φοιτῶντα κοράσια εἰς τὰ δημ. σχολεῖα τῶν ἀρρένων εἰς 25, νὰ ζητῶσι τὴν ἴδρυσιν παρθεναγωγείου. Πολύ λοιπὸν δικαίως οἱ προοδευτικοὶ Μυλοποταμίται παραπονοῦνται ὅτι δὲν ἔχουσι παρθεναγωγεῖον, ἀφοῦ εἰς 50 δύναται ν' ἀνέλθωσι τὰ κοράσια τοῦ χωρίου, τὰ δυνάμενα νὰ φοιτῶσι εἰς σχολεῖον.

Καὶ οἱ φίλοι Δρυμονιάται πολὺ δικαίως παραπονοῦνται διὰ τοὺς ἐν τῷ χωρίῳ των ὁρόμους. Καὶ οἱ βουλευταὶ μας καὶ οἱ δήμαρχοί μας δικαίως εἶνε νὰ καταμερίζωσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὰ πρὸς διόρθωσιν τῶν ὁρῶν ἐγκρινόμενα κονδύλια πιστώσεων καὶ ὄχι ἐνῷ διορθώνοσι ὠρσμένους ὁρόμους, νὰ παραμελῶσι τοὺς ἀπολύτως ἔχοντας ἀνάγκην. Ὁ Δρυμόνας π. χ. στερεῖται παντελῶς ὁρόμου συγκοινωνούντος τὰς δύο συνοικίας τοῦ χωρίου, οἱ δὲ κάτοικοι, ἐν καιρῷ ἰδίᾳ νυκτός, εἶνε ἀδύνατον νὰ κυκλοφορῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ χωρίῳ των.

Ἡ ἀπὸ Μυλοποτάμου μέχρι τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ, παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον, τῆς ἀγούσης εἰς Ποταμὸν κατέστη ἀδιάβατος. Ταῦτο συμβαίνει καὶ διὰ τὸν ὁρῶν τοῦ ἀπὸ Ποταμοῦ εἰς Καραβᾶ. Πρέπει οἱ ἀρμόδιοι νὰ εἶνε δίκαιοι καὶ νὰ πονοῦσι ἐξ ἴσου τοὺς χωρικοὺς καὶ τοὺς πρωτευουσιάνους διότι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ, ἔχουσι τοὺς αὐτοὺς πόδας καὶ τ' αὐτὰ δικαιώματα.

ΤΕΡΤΙΝΑ

Ο Καραβάς εν τῇ φαντασίᾳ ποιντοῦ

Ἀγαπητὴ φίλε κ. Συντάκτα τῆς Κυθηραϊκῆς Αὐγῆς.

Εὐχαρίστως ἀναγινώσκω τὴν Κυθηραϊκὴν Αὐγὴν διὰ τὴν ἐκδόσιν καὶ σύνταξιν τῆς ὁποίας σὰς συγχαιρῶ. Εὐχόμενος ὑμῖν ἵνα αἱ μεταρρυθμιστικαὶ σου ἰδέαι στεφθοῦν δι' ἐπιτυχίας πρὸς ὄφελος τῆς πτωχῆς πατρίδος μας, σοὶ ἐσωκλείω μικρὸν ποίημα, ὅπερ εἶνε ἐντύπως ἐκδρομῆς μου ἐκ τοῦ ρομαντικοῦ χωρίου Καραβάς. Αἱ δυνάμεις μου, ὡς γνωρίζετε εἶνε ἀσθενεῖς, ἀλλ' ὅμως θὰ πασχίσω νὰ περισυλλέγω ὅ,τι δύναμαι, ἵνα φαίνωμαι τερπνὸς ἐν τοῖς τερπνοῖς σας.

Σὲ ἀσπάζομαι ἐγκαρδίως
Ὁ φίλος σας
Ἀνδρέας Φατσῆας μαρτζικός

*Μίαν μόνον τερπνὴν νύκτα ἐν τῷ βίῳ μου διήλθον
κι' ὡς τὰ θάνατα σὸν ἦδον, εἶπα εἶδον καὶ ἀπῆλθον.
Ὀνειρεύθην τὰ πελάγη μ' ἐσκίασεν ὁ ὄριζων
καὶ δὲν ἔπαυε τὸ βλέμμα ἔνθεν κ' ἔνθεν ἀτενίζων.
Θροῦν λεπτὸν ψιλλῆς πλατάνου κ' ἄνθρα διαγροῦς νεροῦ,
πλατυφίλλου λεμονιάς καὶ συρίκτραν τοῦ καιροῦ.
Ὀυρανὸν πλήρεις ἀστέρων ἀστερόεσσαν τὴν γῆν
νηπιμίαν ἐν τῇ φύσει καὶ εἰς ἅπαντα σιγῆν.
Ἐβλεπα χωρὶς τὰ βλέπω ἀπὸ τέρψιν ἄλλο τι
κι' ὡς νὰ ἔπλεα μὲν γάνθη σποῦ Βουκόρου τὴν ἀκτὴν.
Ζωντανὴ ἡ φαντασία ἐκεῖ πέρα μ' ἀποστέλλει
κ' αἶφνης βλέπω τὴν σελήνην ἔμπροσθέν μου ν' ἀνα-
[τέλλει.*

*Ἀργυρόστεπτε Σελήνη, τὴν ρωτῶ ἐκστατικῶς
ποῦ εὐρίσκομαι; Εἶπέ μοι καὶ ποῦ εἶπες εἶν' αὐτός.
Τ' ἄρα Κῦθηρα μὲν λέγει κι' ὁ ὄρατος Καραβάς
στολομέντος μὲ τῆς νύκτας ὄλας τὰς μαρμαρυγὰς
τὸν αἰθιμίον Παράσχον ἐνθυμήθηκα εὐθὺς
καὶ μὲ ζήλιας πικρὸν δάκρυ εἰς τὴν κλίτην πορευθείς.
Ὡς τὰ θάνατα σὸν ἦδον εἶπα εἶδον καὶ ἀπῆλθον
καὶ μὲ μόνον τερπνὴν νύκτα ἐν τῷ βίῳ μου διήλθον.*

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Τῶν Ἑσόδων καὶ Ἐξόδων τῶν δήμων Κυθηρίων καὶ Ποταμίων τοῦ ἔτους 1898.

Ἔσοδα	Κυθρ.	Ποταμ.
Α'. Φόροι ἄμεσοι	6.190	3.875
Β'. " ἔμμεσοι	7.275	6.000
Γ'. Πρόσοδοι ἐκ Δημοτικῆς περιουσίας	3.370	1.010
Δ'. Τέλη, δικαιώματα καὶ πρόστιμα	200	175
Ε'. Καθυστερούμενα	2.500	4.500
Σύνολον Ἑσόδων Δρ.	19.535	15.560
Ἐξόδα		
Α'. Στοιχ. ἐκπαίδευσις	12.425	12.453
Β'. Προσωπικὸν	2.920	2.860
Γ'. Διοικήσις	94	175
Δ'. Γραφεῖα	215	205
Ε'. Εἰσπραξίς	781	600
Ζ'. Ὑγιεία	100	190
Η'. Δημοτικὰ Ἔργα	1.580	2.405
Θ'. Νόμιμοι ὑποχρεώσεις	2.341	1.766
Ι'. Ἀγαθοεργίαι καὶ Συνοδομικί	210	
Κ'. Ἐξόδα κεκλεισμένων χρήσεων	9.000	671
Σύνολον Ἐξόδων Δρ.	29.666	21.325

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Μετά λύπης ἐμάθομεν τὴν κλοπὴν τοῦ καταστήματος Τριανταφύλλου Παχυντάκη ὅστις, ὡς ὁρθῶς μᾶς παρετήρησεν, εἰς τὸ εἶξαι καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν του δὲν ἐγγυᾶται εἶνε λυπηρὸν τοιοῦτον εἶδος κλοπῆς νὰ συμβαίνειν εἰς τὸν φιλήλυτον καὶ φιλόνομον τόπον μας. λυπηρότερον δὲ, ὅτι αὐτῶν τῶν κλοπῶν οἱ δράσται μένουν ἄγνωστοι καὶ ἀκαταδίωκτοι. Ὁ λαὸς καὶ

τοὶ ἐν στενοχωρίᾳ, πληρώνει τοὺς φόρους του δι' ὧν ἀμείβεται ἡ ἀστυνομία, δικαιοῦται θένειν ἀπολαύη καὶ τῆς ἀσφαλείας του, τῆς τε προσωπικῆς καὶ τῆς κτηματικῆς, ἀδύνατον δὲ νὰ συμβῇ τοῦτο, ὅταν οἱ ἀρμόδιοι ἢ κοιμῶνται ἢ προστατεύουσι τοὺς κλέπτας καὶ ἐν γένει τὰ κακὰ στοιχεῖα.

ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἀφίκετο ἐκ Κυθήρων, ὅπου διέτριψεν ἐπὶ δεκαπενθήμερον, ὁ κ. Νικόλαος Δελακοβίας, τυχὼν παντοῦ ὅσοθεν διήλθε θερμῆς ὑποδοχῆς παρὰ τῶν συμπολιτῶν μας

— Ἀφικόμενος ἐκ Κυθήρων, ἀναχωρεῖ οἰκογενειακῶς, εἰς Ῥόδον ὁ αὐτόθι Ἕλλην πρόξενος κ. Ἰωάννης Καλούτσας, ἀδελφὸς τοῦ βουλευτοῦ μας κ. Διονυσίου Καλούτση.

— Ἀφίκετο ἐπίσης ἐκ Κυθήρων ὁ ἐν Ποταμῶ ἔμπορος κ. Κοσμᾶς Τσιτσιλιος, ἀδελφὸς τοῦ δημάρχου μας κ. Παν. Τσιτσιλίου.

— Ἐπίσης ἀφίκετο ἐκ Κυθήρων οἱ κ. κ. Γεώργ. Π. Κατσούλης ἔμπορος, Δημ. Π. Σουρῆς καὶ Χαρίλαος Χ. Κασσιματῆς.

— Ἐκ Τριφυλλίας ἀφίκετο εἰς Κῦθηρα τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα, ὁ κ. Πολυχρόνης Δελακοβίας ὑπελεγκτῆς τοῦ τελωνείου Αζυρίου.

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἀφίκετο ἐκ Κυθήρων ὁ κ. Κ. Ἠλιόφιλος μετὰ τῆς χαριέστερης συζύγου του Πελεΐας, ἀδελφῆς τοῦ διακεκριμένου ἱατροῦ μας κ. Τηλεκλήτου Ραπτάκη.

— Κατὰ τὴν ὀλιγοήμερον ἐν Κυθήροις διαμονὴν του ὁ κ. Νικόλαος Δελακοβίας ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήτρας τοῦς υἱοὺς τῶν κ. κ. Θεοδώρου Σαμίου ἢ Παρδάλη (Λειβάδιον) καλέσας αὐτὸν Παναγιώτην, Βρετοῦ Φατσῆα (Ποταμόν), καλέσας αὐτὸν Νικόλαον, καὶ Ἰωάννου Παυλῆ Μουλοῦ (Χρηστοφοριάνικα), καλέσας αὐτὸν Πάυλον.

— Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν τοὺς τελεσθέντας ἐν τῇ νήσῳ μας γάμους κατὰ τὰς τελευταίας ἑρτάς τῆς Ἀννης Φωκ. Καβαλλίνη μετὰ τοῦ Παναγιώτη Βουσιτισαίου τοὺς στεφάνους ἀντήλαξεν ἡ πολῦτιμος κῆρη τῆς Κυρίας Καμιλίτσας Κοντολέντος Κατίνα Α. Κοντολέντος μετὰ τοῦ ταμῆα Κυθήρων καὶ τοῦ κ. Νικόλαου ἀπὸ Ἀρωνιάδικα. Τῆς Ἑλένης Ἀρώνη μετὰ τοῦ Σπύρου Βουσιτισαίου (ἐν Κυθήροις) τῆς Μεταξούλας Ἰωάννου Μπαβέα μετὰ τοῦ Διονυσίου Λεβούνη (Ποταμός). Τῆς Γεωργούλας Κοσμᾶ Σαμίου, ἢ Μπουρῆκου μετὰ τοῦ Ἐμμαν. Σαμίου, ἀνεψιῦ τοῦ φίλου δημοτικοῦ συμβούλου κ. Σαμίου ἢ Κοπέλη (Ἀλοϊζιάδικα). Τῆς θυγατρὸς Ἐμμαν. Καρμπουγιᾶ μετὰ τοῦ Δημητρίου Φριλιγγου (Φριλιγγιάνικα) τῆς Εὐφροσύνης Ἰωάννου Τριφύλλη μετὰ τοῦ Ἀθαν. Πρωτοψάλτη Μιχάλακα (Τριφυλλιάδικα) καὶ τῆς Μαρίας Μηνᾶ Παναρέτου μετὰ τοῦ Ἀνδρ. Κοντολέντος (Βισράδικα)

— Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Ἰωάννου Θεοδ. Μεγαλοκωνοῦ μετὰ τῆς Διαμαντούλας Νεφρωτίστου.

— Μεγαλοπρεπέστατα ἐώρτασαν ἐν τοῖς χωρίοις Καστρισιάνικα καὶ Δρυμόνα τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου ἀμφότερα τὰ ρομαντικά χωρία, ὧν προστάτης φύλαξ καὶ βοηθὸς τυγχάνει ὁ ρηθεις ἅγιος.

— Ἡ πόλις Κυθήρων ἅπασα προέπεμψεν εἰς τὴν ὑστάτην κατοικίαν τῆς 7ῆς Ἰανουαρίου 1898 συμπαιθεῖ αὐτῆς μέλος τὸν χρυστόν, ἄκακον καὶ δικαιοτάτον ἄνδρα, πλήρη ἡμερῶν, τὸν Θεόδωρον Γορδοβανᾶν ἢ Κοντογιάννην, ἡρέμως καὶ μετριόφρονως κινούμενον ἐν τῇ βιωτικῇ σταδιοδρομίᾳ ὄντως ὁ μακαρίτης Θεόδωρος Γορδοβανᾶς πατὴρ τοῦ διακεκριμένου δημοδιδασκάλου μας Γ. Γορδοβανᾶ, προσεῖχε πρό πάντων ἵνα μηδένα βλάβη ἢ λυπήση προτιμῶν μᾶλλον ν' ἀδικῆται ἢ ν' ἀδικῆ, ἀποφεύγων πᾶσαν ἐν τῷ βίῳ σύγκρουσιν καὶ προκρίνων τὴν γλυκεῖαν αὐτοῦ ἡρεμίαν, ἧς πᾶσα ἡ εὐγενὴς Κυθηραϊκὴ κοινωνία συμπαιθεῖ θ' ἀναμιμνήσκηται. Γ.Θ.Γ.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Σμύρνην ὁ φίλτατος Γ. Φωτεινός, τελειόφοιτος τῆς Ἰατρικῆς, χάριν τοῦ ἀσθενούντος πατρὸς του, οὗ ἡ ὑγεία εὐχαρίστως ἐμάθομεν ὅτι ἐπαισητῶς ἐκαλητέρευσεν.

— Ἐπίσης ἕνεκα τῆς ἀσθενούσης μητρὸς των ἀνεχώρησαν εἰς Κῦθηρα οἱ ἀδελφοὶ Ἀνδρέας καὶ Ἀλέξ. Στρατηγοί.

— Εὐφροσύνως ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Γ. Ἀνδρονίκου μετὰ τοῦ ἔμπροσθεν κ. Γ. Καμπιλαύκα ἐν Ἀθήναις, καὶ τῆς δεσποινίδος Σταυρούλας Σταύρου Σουρῆ μετὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἀγγελίδου ἡπειρώτου ἐν Πειραιεῖ.

— Ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν ἐκ Πειραιῶς.

Ἀξιότιμὲ κ. συντάκτα τῆς ἔφημερίδος -Κυθηραϊκῆς Αὐγῆς-

Μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως ἀνέγνων εἰς τὸ ὑπ' Ἀριθ. 3 ἀξιότιμον φύλλον τῆς ἔφημερίδος σας, καταρτισμὸν συλλόγου ἐν τῷ ἡμετέρῳ Δήμῳ, καὶ τὴν ἐκλογὴν ὡς προέδρου αὐτοῦ, τοῦ κ. Κ. Πικναρέτου, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἡ πρόεδρος ἐκ τῶν προτέρων εἶνε βεβαία.

Συγαίρων ἀπὸ καρδίας τοὺς ρίψαντας τὸν τιμιώτερον λίθον πρὸς ἵδρυσιν τοῦ σωματείου, παρκαλῶ ὑμᾶς δεχθῆτε ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἐκ ὄραχ. πέντε 5 συνδρομὴν μου, καὶ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἄκρας πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελῶ. πρόθυμος

Βρετὸς Σ. Πανάρτεος

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἡ πρόσκλησις τῆς Βουλῆς

Ἡ εἰδησις τῆς προσκλήσεως τῆς Βουλῆς ἐγένετο ἀφορμὴ νέων διαδόσεων περὶ ἐπικειμένης Ὑπουργικῆς κρίσεως.

Καθὰ ὅμως πληροφορούμεθα, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Δηλιγιαννικὸν κόμμα, τότε μόνον θὰ προκαλέσουν Ὑπουργικὴν κρίσιν ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἤθελε παρουσιάσει εἰς τὴν Βουλὴν συντελεσμένην πᾶσαν τὴν ἀφορῶσαν τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα ἐργασίαν. Καθ' ὅλα δὲ τὰ φαινόμενα ἢ περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τούτου συγκαλουμένου Βουλῆ θὰ ἀσχοληθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν δύο δωδεκατημορίων, δὲν θὰ δοθῇ δὲ οὕτω εὐκαιρία εἰς τοὺς Δηλιγιαννικοὺς, ἵνα πραγματοποιήσουν τοὺς σκοπούς των.

Τὰ οἰκονομικὰ νομοσχέδια

Καθ' ὅς ἔχομεν ἀσφαλεστάτας πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ τὰς ἐνεργείας αὐτῆς ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἐγγύψιν ἂν μὴ ὄλων, τῶν τριῶν τοῦλάχιστον προστατιδῶν Δυνάμεων· διὸτι ἄνευ αὐτῆς οἱ ὄροι τοῦ συνομολογηθῆσόμενου δανείου ἔσονταί λαν ἐπαχθεῖς ἐὰν κρινη τις ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν προτάσεων.

Εἰς τὰς ἐνεργείας δὲ ταύτας τῆς Κυβερνήσεως ὀφείλεται καὶ ἡ παροτρυνόμενη βραδύτης εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀπαντήσεως τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῶν ὑπ' ὄψιν αὐτῶν οἰκονομικῶν νομοσχεδίων τοῦ ἐλέγχου καὶ συμβυθασμοῦ.

Πότε θ' ἀρχίσῃ ὁ ἔλεγχος,

Εἰς συμπλήρωσιν τῶν περὶ ἐλέγχου πληροφοριῶν δημοσιεύουσι γερμανικὰ φύλλα τὰ ἐξῆς: Ἀπὸ τοῦ 1900 ἡ κυβέρνησις ὑποχρεοῦται ν' ἀποσύρῃ κατ' ἔτος ἐκ τῆς κυκλοφορίας χαρτονομίσμα ὀκτὸς ἑκατομμυρίων, οὐδὲ δύναται νὰ συνομολογήσῃ νέον δάνειον, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ἀναγκαστικῆς, ἐὰν μὴ ἀποσβεσθῇ τὸ ἐνεστὸς. Αἱ διαφορὰί κυβερνήσεως καὶ ἐπιτροπῆς θὰ λύνονται διαιτητικῶς. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ θὰ διορίζηται ἐπιδικαιτητῆς ὁ πρόεδρος τῆς ἐλθετικῆς συμπολιτείας. Οὐδένα τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν ἔλεγχον προσώπων θὰ δύναται νὰ παύῃ ἡ κυβέρνησις, χωρὶς ν' ἀνακοινώσῃ τοὺς λόγους εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. Ὁ ἔλεγχος θ' ἀρχίσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 20 Ἰανουαρίου, ὥρα 10 μ. μ. (Ὡς διπλωματικοὶ κύκλοι ἀποδίδουσι τὴν προσχώρησιν τῆς Γερμανίας εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου ἐπὶ τῷ ὅτι ὁ Τσάρος ἐδέχθη ὅπως ἡ Γερμανία λάβῃ μέρος εἰς τὸ ρωσικὸν δάνειον τῆς Κίνας μετ' ἀναλόγους πολιτικὰς ὀφείλας.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΓΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Σελίδες ενδιαφέρουσας

α' Ο συγγραφέων τήν ιστορίαν τῆς πατρίδος του ἐκ-
πληροῖ ἰερῶν πρὸς αὐτὴν χροίον (Lavisse)

Ἐγγραφα ἐξίστου ὄντα τὴν κατάστασιν
τῆς νήσου κατὰ τὸν Μεσαίωνα.

(Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῶν μνημείων Ἑλληνι-
κῆς Ἱστορίας Κ. Σάββα.)

Οἰκισθέντα Βενιέρη—Κασσιμάτη
Διαίρεσις τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Βενιέρων κ.τ.λ.
Χειρόγραφον ἐκ τῆς Μαρκεσιανῆς Βιβλιοθήκης.
(συνέχεια ἴδε ἀριθ. 3).

Ἐν ταῖς χαλεπαῖς ἐκείναις ἡμέραις, ὅ διὰ
πολλῶν κόπων πιστῶς ἐτετέλεσε τὴν ὑπηρεσίαν
τοῦ Πέτρος ἐξεμέτρησε τὸ ζῆλον αἰωνῆς καὶ ἡ νή-
σος ἔμεινε ὑποτεταγμένη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυ-
ριαρχίαν καθολικῶν μέχρι τοῦ 1374 ἔτους,
ὅτε οἱ ἔνεκα τῆς Κρητικῆς στάσεως κρητοῦμε-
νοι εἰς Βενετίαν, εἰρημνίαι Βενιέρους καθικέτευ-
σαν τὴν ἐλλαμπροτάτην Δουκικὴν ἀρχὴν ὅπως
τοῖς ἀποδοῦσιν τὰ δικαιώματα καὶ τὴν κατοχὴν
τῆς νήσου ταύτης, ὅπερ ἐγένετο εὐμενῶς διὰ
Δουκικοῦ Διατάγματος ἔλαβε δὲ γίνωσκον τότε
ἡ Ἐξουσιάζουσα τῆς Κρήτης Κυβέρνησις. Ἐπι-
τυχον δὲ τότε ὁ Παῦλος καὶ Φραγκιάς Βενιέρη,
τέκνα τοῦ προσηθέντος Πέτρου ἐπ' ὀνόματι καὶ
τῶν λοιπῶν συγγενῶν των, δέκα τέσσαρες κλή-
ρους, ἔμειναν δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἑννέα κλή-
ροι καὶ τρία πέμπτα, εἷ μὲν, ἰδιαιτέρως ὡς ἀ-
νήκοντα εἰς τὸν Τίτον καὶ τρία πέμπτα ὡς πα-
τρικὴν μερίδα, πιθανόν τοῦ ἴδιου Τίτου καὶ Θεο-
δώρου, ἀδελφῶν καὶ τοῦ Κυρίλλου προμηθέν-
τος. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τῆς διμεύσεως ἡ
νήσος αὕτη, ἀρχαία ἀποικία τῶν Λακεδαιμονίων
κατ' ἀρχάς, καὶ κατόπιν ἰδιαιτέρα κτήσις τῶν
εἰρημνῶν Βενιέρων περιήλθεν εἰς τὴν κυριαρ-
χίαν τοῦ Γαληνοτάτου Ἑνετικοῦ Κράτους· διὰ
τῶν διμευθέντων δὲ τούτων κλήρων περιήλθεν ὁ
μέχρι σήμερον ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς κοινότητος, ὅ
ἐστὶ μερὶς τῆς Ἐλλαμπροτάτης Κυβερνήσεως.

Ἐξουσιάζοντας ὄθεν διὰ τοῦ τρόπου τούτου
τοῦ δημοσίου τοὺς ἑννέα κλήρους ἀπὸ τοῦ ἔτους
1395 συνέβη, ὥστε, ὑπὸ τινων πρεσβυτέρων νη-
σιωτῶν ἐγένετο καταγγελία ἐνώπιον τῆς ἐν Κρή-
τῃ Διοικήσεως, ὅτι ἐκτὸς τῆς προειρημένης δι-
μεύσεως, ἐναπέμεινε εἰσέτι τὸ δικαίωμα τοῦ
δημοσίου ἐπὶ τινων κλήρων τῆς Φοινικίας, περι-
οχῆς τῆς νήσου ταύτης, καθὼ κτήσις τοῦ εἰρη-
μένου Κυρίλλου τὴν ὅποιαν εἶχεν ἀπ' ἀρχῆς εἰς
τὴν ἐξουσίαν του· κατὰ διαταγὴν ὄθεν Κυβερνη-
τικὴν, ἐξερευνηθείσης τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὑπὸ
τοῦ Μιχαὴλ Πιζάνη, τότε Φρουροῦ, ἐτέθη
ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς κοινότητος κατ' ἀνταλλα-
γὴν τῆς Φοινικίας ὁ Ὁρθόδοξος, τοποθεσία συν-
ερεύουσα.

Διαμερισθέντων οὕτω τῶν κλήρων τῶν Βενιέρ-
ων καὶ αὐξηθέντων τῶν τοῦ Δημοσίου μέχρι
τῶν ἑνδεκά, ἐπ' αὐτῶν ἐτέθησαν τὰ ὅρια. Οἱ
δὲ εἰρημνοὶ συμμετέχοντες κληροῦχοι κατέχον
καὶ ἐξουσιάζον διὰ τῶν κλήρων των τὸ ἐπίλοι-
πον μέρος τῆς νήσου διὰ τοῦ εἴης τρόπου· Ὁ
Φραγκιάς καθὼ κληρονόμος τοῦ πατρὸς του καὶ
καθὼ πιστὸς, ἔλαβεν εἷ κλήρους ὡς νόμιμον κλη-
ρονόμιον, ὁ Μάρκος καὶ ὁ Παῦλος, ἀδελφοὶ Βε-
νιέρη δι' ἀδελφικὴν μερίδα ἔλαβον δύο.

Δύο ἑτέρους κλήρους καὶ δύο πέμπτα, ἐκτὸς
τριῶν ἄλλων ἀνηκόντων εἰς αὐτοὺς ἐκ τοῦ Γα-
βριηλιανοῦ διὰ τὸν ἀποθανόντα πατέρα των Βαρ-
θολομαῖον ἀγορασθέντας παρὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του
Νικολάου, υἱοῦ τοῦ Γαβριὴλ, τοὺς ὁποίους πέντε
κλήρους καὶ δύο πέμπτα οἱ εἰρημνοὶ ἀδελφοὶ ἐ-
πώλησαν ἔπειτα εἰς τὸν εἰρημνῶν Φραγκιάν εἰς
εἰς τρόπον ὅστε, αὗτος διὰ τῆς ἀγορᾶς του ταύ-
της καὶ τῆς πατρικῆς του κληρονομίας ἐγένετο
ἐν συνόλῳ κύριος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιλοίπου, ὅπερ συνεπισσοῦτο εἰς
ἕνα κλήρον καὶ τρία τέταρτα ἔμειναν κύριοι ὁ
Νικόλαος καὶ Μάρκος, υἱοὶ τοῦ Γαβριὴλ καὶ
Μάρκος ὁ ἀδελφὸς του, πατὴρ τοῦ ἐκ Χανίων

Τίτου Βενιέρου. Κατόπιν ἔγινε σκέψις ὅτι ἡ εἰ-
ρημνίη θύσας τοῦ Ὁρθόδοξου περιελάθοντα εἰς τὸ
σημῆμα διὰ τὴν ἀνιστορητικὴν ποσότητα κλή-
ρων ἑνὸς καὶ δύο πέμπτων περιήλθη, ἐδόθη εἰς τὴν
Κυβέρνησιν ὑπὸ τοῦ Φραγκιά ὡς ἴδιον αὐτοῦ
κτῆμα, ἀλλ' ὑπὸ τὸ πρόσχημα καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα
τοῦ ὡς ἐνοήθη πάντοτε κληρὸς Γαβριηλιανὸς καὶ
πρὸς ἰκανοποίησιν τῶν συγγενῶν του ν' ἀρκεσθῆ,
ὅπως ἀναπληρωθῆ μόνον προφορικῶς, εἰς τὴν ὡς
εἴρηται τέταρτην μερίδα τῆς νήσου καλουμένης
Γαβριηλιανῆ, ἐκ τῆς ὁποίας ὅμως αὐτὸς εἶχεν
τὸ ἕμισυ καὶ ἐν τέταρτον τοῦ κλήρου περιπλέον,
τὸ δὲ ὑπόλοιπον ὅπερ συνεπισσοῦτο πλεόν τοῦ
ἑνὸς κλήρου καὶ τρία τέταρτα ἔμειναν εἰς τὴν
κυριότητα τῶν ἀδελφῶν Νικολάου καὶ Μάρκου.
Μετὰ παρέλευσιν χρόνου, Γεώργιος ὁ υἱὸς τοῦ εἰ-
ρημνοῦ Νικολάου τοῦ ἀποθανόντος Γαβριὴλ ἐ-
πώλησε τὴν μερίδα του διὰ ὑπέρπυρα (1) 500

(1) ὑπέρπυρον ἀναλογεῖν πρὸς δραχ. 11 30/100 Σ.Μ.
πρὸς τὸν Μάρκον Βενιέρην, νόθον υἱὸν τοῦ προ-
μηθέντος Κυρίλλου, ἥτις ἔπειτα δυνάμει δουκι-
κῶν γραμμῶν πρὸςδιορίθη εἰς ἕνα ὀλόκληρον,
ὅπως δὲ ἀπὸ τείνου κατὰ διαδοχὴν τοῦ εἰρη-
μένου Μάρκου μετεβίβασθη εἰς ἠγλιῶν γραμμῶν,
ὥστε τὸ ἕμισυ αὐτοῦ ματ' ἄλλων κτημάτων
περιήλθεν εἰς πρῶτα εἰς τὸν ἐκ Χανίων Φίλιπ-
πον Πολάνην, καὶ τὸ ἕτερον ἕμισυ εἰς τὴν Εἰ-
ρημνῆ Βενερεπούλαν πρῶτην ἀνεψίαν τοῦ εἰρημέ-
νου Μάρκου, καὶ διὰ διαθέσεως τῆς τὸ ἐγκατέ-
λιπεν εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ Γεωργίου Βενιέρη
καὶ εἰς τοὺς Γεώργιον καὶ Ἐμμανουὴλ Μόρμωρη,
ἐγγόνους του καὶ πολίτας Κυθέρους. Ἀλλὰ τὰ
τρία τέταρτα τοῦ κλήρου περιελθόντα εἰς τὸν
εἰρημνῶν ἐκ Χανίων Τίτον Βενιέρην, μετεβί-
βάσθησαν κατόπιν δι' ἀγοροπωλήσεων, μέχρις
ὅτου ἐγένετο κύριος καὶ νόμιμος κάτοχος αὐτῶν
ὁ Ἰωάννης Κασσιμάτης.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του ὁ Φραγ-
κιάς μείνας ὀρφανὸς καὶ νεώτατος καὶ μετὰ τὴν
ἐποχὴν τῶν διμεύσεων καὶ τῶν ἐπανακτήσεων,
ἄνωθεν ἐκτεθεισῶν, μεταβὰς εἰς Βενετίαν, ὅπου
ἐνεκα τῶν ἀναγκῶν του ἔτυχε πλείστας περι-
ποιήσεις καὶ χάριτας παρὰ τοῦ Εὐγενεοῦ Βλα-
σίου Βενιέρη τοῦ Ἀνωτιῶν, εὐγενεοῦ καὶ εὐπα-
τρίδου Βενετοῦ, ὁμολογῶν δ' ἄκραν εὐγνωμοσύνην
διὰ τὰς περιποιήσεις ἐκείνας. μὴ ἔχων δ' ἄρρε-
νας κληρονόμους, μετὰ τὸν θάνατόν του, συμ-
βάντα τῷ 1424 ἐγκατέλιπεν εἰς κληρονομίαν
καὶ δωρεάν πρὸς τὸν Βλάσιον τοὺς ἑνδεκα αὐτοῦς
καὶ ἐν τέταρτον κλήρους τῆς νήσου ὑπὸ τὸν ὄρον
ὅμως καταπιστεύματος, ὅπως ἡ μεταβίβασις
λαμβάνει χώραν ἀπὸ ἄρρενος εἰς ἄρρεν. Κατὰ
διαδοχὴν ὁ εἰρημνῶς εὐγενὴς Βλάσιος ἐγκατε-
στάθη εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κληροδοτήματος διὰ
πολλῶν ἐθνικῶν Δουκικῶν διπλωμάτων καὶ
κατὰ παράκλησίν του, ἐπετρέπη αὐτῷ κατὰ χά-
ριν, ὅπως καὶ τοῖ ὑφισταμένους τοῦ καταπιστευ-
ματικοῦ ὄρου δύνηται τὴν εἰρημνῆν μερίδα του
ἐπὶ τῆς νήσου, εἴτε νὰ ἐκποιῆ καὶ τὸ ὄφελού-
μενον νὰ καταθέτῃ εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον
τῆς νήσου, εἴτε ν' ἀνταλλάτῃ μετ' ἄλλους τόπους
ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ εὐρισκομένους. Τὸν Βλάσιον
διεδέχθησαν τὰ τέκνα του Μάρκος, Βερνάρδος, Μω-
υσῆς καὶ Φραγκιάσκος, ὁ δὲ τελευταῖος ἀπερχό-
μενος κατὰ τὸ 1450 ἐν ὀνόματι του καὶ τῶν
λοιπῶν του πρὸς εἰσπραξίαν τῶν προσόδων, διωρι-
σθῆ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Κρήτης ὑποφρού-
ρχος ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης, τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ
ταύτῃ ἐγκατέλιπε τέκνα νόθα ἄτινα καὶ σήμε-
ρον κατὰ διαδοχὴν εἰσὶν μεταξύ τῶν πρώτων
πολιτῶν τῆς νήσου.

Καὶ εἰς μὲν τὴν μερίδα τοῦ Μάρκου, ὑπάρ-
χουν σήμερον κάτοχοι ὁ Ἐλλαμπρος Νικόλαος
Βενιέρης μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του, τέκνου τοῦ Ἐκ-
λάμπρου Δανιὴλ ἀδελφοῦ τοῦ καταγομένου ἐκ
τοῦ Αὐγουστίνου, υἱοῦ τοῦ μνηθέντος Μάρκου.
Εἰς δὲ τὴν μερίδα τοῦ Βερνάρδου ἀπεκατέστη
κύριος καὶ κάτοχος ὁ Ἐλλαμπρος Βερνάρδος Βε-
νιέρης, υἱὸς τοῦ Ἐκλάμπρου Λεονάρδου καὶ ἀνε-
ψιοῦ κατὰ διαδοχὴν καὶ εἰς ἐκείνην τοῦ Μωῦ-
σῆος κατὰ διαδοχὴν κύριοι Μωῦσῆς Ἰωάννης
Φραγκιάσκος καὶ Ἰερώνυμος τέκνα του, ὁ δεύτε-
ρος αὐτῶν Ἰωάννης Φραγκιάσκος εἶναι ἐκείνος
ὅστις ὑπὸ τῆς Γαληνοτάτης πολιτείας κατὰ τὸ
1502 ἔτος ἐστάλη ὡς πρῶτος Προβλεπτής τῆς

νήσου, μὴ διδομένου εἰς τότε εἰμὴ μόνον τοῦ
τίτλου Φρουροῦ εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἐκείνους ἄρ-
χοντας ὅστινες ἐκ Βενετίας ἤρχοντο διὰ τὴν δι-
οικήσιν τοῦ τόπου.

Τοῦ Μωῦσῆος ἐπιζῶν υἱὸς καὶ κληρονόμος σῆ-
μερον εἶναι ὁ Ἐλλαμπρος Σεβαστιανὸς, τοῦ δὲ
Ἰωάννου Φραγκιάσκου, ὁ Λαυρέντιος καὶ διάδοχος
αὐτοῦ, ὁ ἐγγόνος τοῦ Ἰωάννου Φραγκιάσκος ὅς-
τις ἐλπίζει νὰ κληρονομήσῃ μέγα μέρος τῶν
δικαιωμάτων καὶ τῆς κατοχῆς τῶν εἰκοσι καὶ
ἀκολουθεῖ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΪΩΣ

Σταγορά.

Ἡ εἰδήσις τῆς ἐλαττώσεως τοῦ εισαγωγικοῦ
τέλους ἐν Ἱταλίᾳ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν, καὶ ἡ ἐκ
τούτου σποδὴ πρὸς μεγάλην προμήθειαν τῆς Ἱ-
ταλικῆς ἀγορᾶς, ἐπέφερε ζωηρότητα τῶν τιμῶν
ἐν Εὐρώπῃ. Τούτου ἐνεκεν ἀρκεταὶ πράξεις ἐγέν-
οντο εἰς τὴν ἀγορὰν μας κατὰ τὸ λήξαν ὀκταῆ-
μερον, πωληθέντων σίτου Ταίγαν. λίβρ. 60 3)4
πρὸς λεπτ. 52 3)4 καὶ λιβρών 59 1)2 γ. λ. 51.
Τσιμακίου λίβρ. 55 1)2 γ. λ. 45 2)4 καὶ
λίβρ. 54 γ. λ. 44 1)2. Βερδιάνσκας λίβρ. 60
γ. λ. 50 3)4. Ἀγκύρας εἰς σάκκους γ. λ. 50.
Ἄπαντα ἀνάλωσιν μετ' 3 0)0 σκόντο. Ἡ δὲ πα-
ρακαταθήκη ἀνέρχεται εἰς 350,000 κοιλιά.

Ἄλευρα. Σιμιγῶλια 65 AAA 60 1)2 AA
59 A 57 1)2 γ'. 44 πίτυρα χονδρὰ 17 1)2
ψιλὰ 15 1)2.

Ἐλαιόλαδα. Αἱ τιμαὶ τούτων εἶναι χαλα-
ραὶ μὴ ὑπαρχούσης ζήτησεως, καὶ μόνον ὀλίγα
πράξεις ἔλαβον χώραν διὰ τὴν τοπικὴν κατανά-
λωσιν· περιστρέφονται δὲ αὐταὶ ὡς εἴης. Καλα-
μῶν 170—72 Καρδαμύλης 172—74 Γυθείου
167—168.

Ἀποικιακά.

Ζαχαῖρες 165. Καρφέδες 4,15 — 4,60
κατὰ ποιότητα. Ταραμάς 2,35 Κοκκινεχάβιρα
2,55. Ὀκτιπόδια ξηρὰ 4,10—420 ἑλλειψίς.
Ἀστακοὶ εἰς κουτιά 2,80—3 κατὰ ποιότητα
Βυκαλάς 43 ὄρ. ὁ στατήρ. Ὀρούζια Ἀρμπούργου
78 ὁμοίως Ἰαπωνίας 92 Καρολίνα Α'. 105
Β'. 1.00 ὁμοίως διαμάντι 119 000. 1,15.
Σχοινία Εὐρώπης 2,50 Τριμποῦ, ὄν 3 Μερλίον
2,80 Πιπέριον 2,90 Κόλλα Κόλμανς 1,35
Γαλῆς 1,03 6', 90, Στράτσα Ἰταλίας 16
Γαλλίας 17 ὁμοίως βαρὺ 23 Κεριά Κερκύρας
1,38 Φασόλια 48—50 ρεβίθια 42—43 ὁμοίως
ἄλυστα 38—39. Σάπωνες 78—92 κατὰ ποιό-
τητα.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 20 Ἰανουαρίου 1897.

Π. Θ. Μώτης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον τῆς 21 Ἰανουαρίου.

Ἐθνικὰ δάνεια

Τῶν 26,000,000	δραχ.	404	5 0)0
Τῶν 120,000,000	»	286	»
Τῶν 170,000,000	»	280	»
Τῶν 135,000,000	»	305	4 0)0

Ὁμολογία

Ἐθνικῆς λαχειοφ.	δραχ.	653.
πρόσδρ. Ἡελοποννήσου	»	105.—
» Θεσσαλίας	»	205.—
» Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	430.—

Μετοχαί

Ἐθνικῆς Τραπεζῆς	2.920.—
Σιδρ Θεσσαλίας	105.—
Βιομηχανικῆς	46

Συνάλλαγμα καὶ νόμισμα.

Ἐπὶ Γαλλίας ὄψεως	1,53
λίρα Ἀγγλίας	30.40
» Τουρκίας	35.10
Εἰκοσάφραγον	30.40